

Nåde

“Af hans [Jesu] fylde har vi alle modtaget, og det nåde over nåde; for loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden kom ved Jesus Kristus.”

Johannesevangeliet 1:16-17

Det græske ord for nåde, charis, er nært beslægtet med et andet ord, chara, som betyder glæde. De er igen afledt af en rod, som betegner det, som giver lykke – eller i 2007 sprog: Det gode liv. Nåden er den “glædelige” overraskelse, det gode og lykkelige som overgår os, selv om vi hverken har planlagt det eller fortjener det.

Jesus bruger ikke selv begrebet charis i evangelierne, men nåden er grundlaget for alt, hvad han er og gør. I indledningen til Johannesevangeliet er der en meget smuk beskrivelse af det ekstraordinære, der skete, da Gud blev menneske, og Jesus blev født ind i vores verden. Én af de afgørende konsekvenser af Jesu komme var, at det startede en helt ny tidsalder, en periode hvor nåden satte dagsordenen. Indtil Jesu komme var det en anden logik, der herskede, lovens logik, men med Jesus er det nådens mirakel, der træder igennem. Nåden springer i en vis forstand ud af Jesus, af hans fylde, hans karakter og hans handlinger. Og for at understrege de omfattende konsekvenser af det, tales der om “nåde over nåde”.

Derfor er nåden også selve kernebegrebet i det Ny Testamente. Alt handler i sidste ende om nåden. Det hele centrerer sig om Jesu person, der ikke kan skilles fra nåden, det ekstraordinære, at alt det vigtigste i tiden og evigheden, livet med Gud, er noget der gives os, selv om vi ikke kan gøre os fortjent til det på nogen måde.

Jeg hørte en gang en prædikant tale om, hvordan hans kone havde fået en ny kjole, meget pæn og meget hvid. De skulle besøge børn og børnebørn. På afstand ser konen et af børnebørnene, der vender ryggen til. Hun sætter sig på hug, spreder armene ud og råber på barnet. Idet barnet vender sig om, kan hun se, at det er ved at spise chokolade og er fuldstændig indsmurt i det. I et sådant øjeblik skal der træffes en hurtig beslutning, og hun bliver siddende og modtager det chokoladeindsmurte barn i sin favn. Det er en glimrende illustration på nåden. Gud, der modtager os, med chokolade, skidt, snavs og det, der er værre. Nåden sætter dagsordenen for “Nåden og sandheden er kommet med Jesus Kristus”.

bbn